

ק"פ 20769/08/20 - ניר שובר נגד אורן בוקור

בית משפט השלום בקריות

ק"פ 20769-08-20 שובר נ' בוקור
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שלמה מיכאל ארדמן
קובלים	ניר שובר
נגד	
נאשמים	אורן בוקור

החלטה

בפני בקשות מקדמיות של הנאשם בתיק זה.

א. רקע כללי וטענות הצדדים:

1. בין הצדדים בתיק זה מתנהלים הליכי הוצאה לפועל, אשר הוגשו על ידי הנאשם כנגד הקובל, במסגרת חוב נטען של הקובל כנגדו.
2. בחודש אפריל 2019 הגיש הקובל קובלנה פרטית נגד הנאשם בבית משפט השלום בחיפה בתיק ק"פ 30141-04-19. במסגרת אותה קובלנה טוען הקובל כי הנאשם עבר עבירה על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, בכך שפירסם ביום 4.4.19 כתבה ברשת האינטרנט ובה טען כי הקובל הינו גנב ונוכל אשר רימה אנשים במסגרת בית קפה שניהל. הליך פלילי זה טרם הסתיים והינו בשלבי שמיעת הוכחות בבית משפט השלום בחיפה.
3. בחודש אוגוסט 2020 הגיש הקובל את הקובלנה בתיק זה. במסגרת הקובלנה הנוכחית מאשים הקובל את הנאשם כי לאחר הגשת הקובלנה בבית משפט השלום בחיפה, פרסם הנאשם 3 פרסומים נוספים שאף הם בגדר עבירות על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, שנאמרו תוך התייחסות לפרסום נשוא ההליך הנדון בבית משפט השלום בחיפה.
4. הנאשם טוען כי יש לבטל את הקובלנה הפרטית בתיק זה בשלב מקדמי קודם דיון בה, וזאת ממספר טעמים: לטעמו, עסקינן בהליך שהינו בגדר "סיכון כפול", אשר מצדיק את ביטול כתב האישום, על פי סעיפים 5 ו-149(6) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בשל ההליך התלוי ועומד בבית משפט

השלום בחיפה. זאת מאחר ועסקינן באמירות חוזרות. לטענתו, עסקינן במקרה בו הרכיבים העובדתיים של העבירות הנטענות, זהים, כאשר רק מתווספים רכיבים נוספים בקובלנה הנוכחית. לטענתו אין גם מקום לדיון נוסף בפני מותב נוסף, אשר עלול להביא להכרעות סותרות בפני מותבים שונים. עוד טוען הנאשם, כי יש לבטל את כתב האישום בשל אזכורים של הליכים ופרטים שונים לרבות בסעיפים 12, 13, 17 ו-18 לקובלנה, הן את הקובלנה הראשונה והן את הליכי ההוצאה לפועל, וכן ציון ראיות שאין מקומן בכתב האישום, על פי סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. יצוין עוד, כי בדיון שהתקיים בפני ביום 27.10.20, טענה בפני ב"כ הנאשם, כי טענתה, הן בהליך הנוכחי, והן בבית משפט השלום בחיפה היא טענת "אמת דיברתי", ועל כן לטעמה, אין כל מקום לניהול ההליך הנוכחי, קודם לסיומו של ההליך בחיפה.

5. הקובל, לעומת זאת טוען, כי אין כלל "סיכון כפול", שכן עסקינן בפרסומים אחרים, שבוצעו לאחר הגשת הקובלנה הראשונה, וכי אין מדובר בעבירה נמשכת אלא בפרסומים נפרדים היוצרים עבירה חדשה, וכי אין פגם בכתב האישום, לא באזכור הקובלנה הראשונה ולא באזכור הפרטים האחרים, אליהם הפנה הנאשם בבקשתו, וכי אין עסקינן באזכור ראיות. עוד הינו טוען, כי אין מניעה כי תקבענה קביעות סותרות בשני ההליכים המתקיימים, וכי לא יהא מעשה בית דין בכל מקרה בשל קביעות, ככל שתקבענה בהליך בבית משפט השלום בחיפה.

ב. דיון והכרעה:

6. לאחר עיון בטענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אמנם אין עסקינן "בסיכון כפול", היינו שמתקיים העיקרון החוקתי המונע העמדה לדיון בגין אותה עבירה בשל טענה כי "כבר נשפטתי", אך לעומת זאת, יש לעכב את ההליך הנוכחי עד להכרעה בהליך בבית משפט השלום בחיפה, בשל העובדה כי יתכן שההליך האמור יתר את ההליך הנוכחי, או יגרום לקביעות שיהא בהן השפעה מהותית עליו, וכן כי אי עיכוב ההליך, משמעותו בזבוז זמן שיפוטי, שכן יחייב שמיעת אותן ראיות שנשמעות בבית משפט השלום בחיפה, וסכנה לקביעות סותרות.

7. בנסיבות אלה, גם לא מצאתי לדון בשלב זה באשר לטענה הנוספת של פגמים בכתב האישום, מאחר וממילא יתכן כי לאחר פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה, יידרש תיקון או ביטול כתב האישום, נוכח הקביעות שתקבענה באותו הליך. להלן אנמק את מסקנתי.

8. ראשית, באשר לשאלת "הסיכון הכפול", אינני סבור כי מדובר "באותם מעשים" אשר מצדיקים קביעה מעין זו. לעניין זה, על פי ההלכה הפסוקה, נדרש כי תהא זהות עובדתית בין מעשי העבירה הנטענים, כאשר נדרש שבשני כתבי האישום יכללו כל המרכיבים העובדתיים של העבירה הנטענת באחד מהם, גם אם נוספו רכיבים עובדתיים נוספים בכתב האישום השני. לעומת זאת, כאשר כתב האישום הראשון מכיל עובדות א' + ב' לצורך הרשעה, ואילו כתב האישום השני מכיל עובדות א' + ג' לצורך הרשעה, אין עסקינן "באותה המעשה" לצורך בחינת השאלה האם מתקיים סיכון כפול (ראה: ע"פ 132/57 נכט נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יא 1544 (1957); ע"פ 450/77 בעל טכסא נ' מדינת ישראל, פ"ד לב (2) 152 (1978)).

9. לעניין זה, נפסק כי גם כאשר עסקינן בעבירות נמשכות או מתחדשות, ניתן להגיש כתב אישום נפרד, בגין כל מקטע של עבירה, ובלבד, שבין המקטעים מתקיים אירוע מנתק, כאשר הגשת כתב אישום מהווה אירוע מנתק (ראה: רע"פ 797/07 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד סו (2) 724 (2013) (להלן: "הלכת כהן").

10. בענייננו, הפרסומים נשוא הקובלנה הנוכחית, עניינם בפרסומים שארעו בריחוק זמן מהפרסום המקורי (השווה גם: רע"ס (רח') 71367-07-18 **משטרת רמלה נ' שאולי אמירה** [ניתן ביום 5.2.2019]). לא זו בלבד, אלא שקיים אירוע מנתק, הוא הגשת כתב האישום בקובלנה הראשונה, שקדם לפרסומים המאוחרים יותר שארעו כתגובה לאותה קובלנה. בנסיבות אלה אין מדובר בסיכון כפול, מה גם שהפרסומים כללו גם התייחסות נרחבת יותר לקובל, מאשר הפרסום המקורי.

11. יחד עם זאת, אני סבור כי יש מקום כאמור, לעיכוב ההליכים בקובלנה עד הכרעה בקובלנה הראשונה. לעניין זה אציין, כי לבית משפט קיימת סמכות טבועה לעכב הדיון בהליך הנדון שבפניו, בשל הליך תלוי ועומד. לעניין זה ישקול בית המשפט בין היתר את זהות בעלי הדין בשני ההליכים, זהות הסוגיות הנדונות כולן או חלקן, מניעת הכרעות סותרות, יעילות דיונית, חסכון במשאבים, ומניעת הכבדה מיותרת על הצד שכנגד (ראה למשל: רע"א 7116/20 **קילקר נ' עובד** [ניתן ביום 7.12.2020]).

12. לעניין זה, העובדה כי בענייננו עסקינן בהליך פלילי, אינה שוללת את ההלכה האמורה. לעניין זה ציטט בית המשפט העליון בהסכמה בע"א 9/75 **אל עוקבי נ' מינהל מקרקעי ישראל**, פ"ד כט (2) 477 (1975), את פסק הדין האנגלי בעניין 2 [1961] *Thames Launches Ltd. v. Trinity House Co. (Deptford Strond)* W.L.R. 16, במסגרתו קבע בית המשפט כי ניתן לעכב גם הליך פלילי בשל הליך מקביל, ואפילו לצורך הכרעה בתיק אזרחי, אשר תוצאותיו ישליכו על התיק הפלילי. (ראה גם: *Amalgamated Dairies Ltd. v. Prince Edward Island (Provisional Milk Marketing Board)*, 1984 CarswellPEI 51). לשאלת עיכוב ההליכים הפוכה, כאשר מעוכב הליך אזרחי עד להכרעה בהליך פלילי ראה למשל: ע"א 2173/05 **היועץ המשפטי לממשלה נ' B.G. Assistance** [ניתן ביום 13.2.2006].

13. לעניין זה יש לזכור כי כאשר מדובר בבעלי דין זהים בהליך הפלילי ובהליך האזרחי, הנטיה לעיכוב אחד ההליכים תגבר (ראה: עע"מ 6848/10 **איתן ארז נ' עירית גבעתיים** [ניתן ביום 30.5.2012]).

14. טענת הקובל, כי ההליך בבית משפט השלום בחיפה, אינו יכול ליצור מעשה בית דין מסוג השתק פלוגתא, אין בה ממש. בהלכת **כהן** שהוזכרה לעיל, נפסק במפורש, כי ייתכנו השתקי פלוגתא במשפט הפלילי, בשל הליך פלילי קודם, ובלבד שאלה לטובת הנאשם (ראה גם: ע"פ 244/73 **רבר נ' מדינת ישראל**, פ"ד כח (1) 798 (1974)). כך המצב גם כאשר כל אחת מההתדיינויות הפליליות נשענת על מסכת עובדות שונה אך בכל אחת מהן עולה אותה פלוגתא (ראה: נינה זלצמן "השתק פלוגתא בהליך פלילי" **עיוני משפט** יח 19, 59-60 (התשנ"ד)).

15. במקרה דנן, עסקינן בפרסומים, הן בבית משפט זה והן בבית משפט השלום בחיפה, שעניינם "טענת אמת דיברתי", באשר לשאלה האם יש אמת בטענה כי הקובל רימה את הנאשם או אנשים אחרים בבית הקפה אותו ניהל, באשר לחובות אותם יצר. אין כל הצדקה לשמוע אותן ראיות הן בבית משפט השלום בחיפה והן בהליך הנוכחי באותה שאלה בדיוק. קביעה בשאלה זו יכולה ליצור השתק פלוגתא, אשר יכול וייתר את ההליך הנוכחי במלואו או בחלקו. אין הצדקה לבזבז זמן שיפוטי בקביעות סותרות בין אותם צדדים.

16. נוכח כל האמור, אני מעכב את ההליכים בתיק שבפני עד להכרעה בהליך הקובלנה בבית משפט השלום בחיפה. אני קובע תזכורת מעקב ליום 2.5.21. עד למועד האמור, יגישו הצדדים הודעה מעדכנת.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"א, 01 ינואר 2021, בהעדר
הצדדים.